

Jak jsme klamáni!

Nic není, jak se zdá.

Představte si, že byste hledali něco na půdě svého domu. Hledáte kousek pravdy. Víte, že ji musíte najít. Je tam tma, prach a stísněný prostor. Otáčíte se a vrazíte do příčné trámy. Udeřili jste se do hlavy a v mdlobách klesáte na kolena. Pociťujete tupou bolest. Je vám lehce nevolno a cítíte se být vzdáleni od tohoto světa. Pak se několikrát zhluboka nadechnete, seberete se a ohmatáte si hlavu. Nejste zranění. Napřimíte se, jdete ke dveřím a zavřete je za sebou. Pomalu a opatrně stoupáte dolů po schodech. Když jste dole, zjistíte, že všechno kolem vás vypadá trochu jinak než obvykle. Coś se změnilo. Slyšíte hlasy z rádia, které celou dobu hrálo. Ani jste ho nevnímali, ale nyní ho posloucháte zcela vědomě. Rozeznáváte podtón v rutinním hlase přátelského moderátora, který jste nikdy předtím v rutinním hlase přátelského moderátora, který jste nikdy předtím nezaznamenali. Něco je jiné než dřív, aniž byste mohli přesně říci, oč jde. Lehce iritováni se rozhlédnete okolo sebe. Vaše obrazy, nábytek a vůbec všechno, co vás reprezentuje, vám připadá poněkud cizí. Co se stalo?

Pustíte si televizi, přepínáte stanice a zastavíte se u sledování jednoho pořadu. Vidíte a slyšíte konec zpravodajského vysílání, které je vám důvěrně známé – alespoň na první pohled. Máte ale nevysvětlitelný pocit, že hlasatel lže. Snaží se sice, aby vypadal seriózně a důvěryhodně, ale vy mu nevěříte ani slovo.

Pak se objeví sympatická dáma z předpovědi počasí. Stojí na louce a odtamtud podává přehled o aktuální situaci. Předpovídá pěkné počasí a pro zbytek dne slibuje bezvětří a trpytivé sluneční paprsky. Podivné je, že v pozadí se nezadržitelně blíží bouře. Nebe je tmavé. Vítr žene rosnice vlasů do obličejů a ona má co dělat, aby je udržela. Na obrazovce začínají poletovat nejrůznější předměty, ale hlasatelka stále stoicky opakuje, že počasí bude ovlivněno tlakovou výší.

Vaše vnímání světa změnila jediná malá rána do hlavy. Vše kolem vás se nyní zdá být jasnější a intenzivnější. Máte mnoho otázek. Očividně není nic takové, jaké se to doposud zdálo.

Svět, jak jej známe ze 20. století, mizí. Nikdo se tomu nesmí divit. Všechno, s čím jsme vyrůstali a s čím jsme se dosud identifikovali, se mění takovou rychlostí, že mnozí ztrácejí pocit pevné země pod nohama. Tento proces změn je zčásti přirozený, zčásti však plánovaný a řízený. Vítr, který proti nám vane, je stále drsnější,

stejně jako obecný tón a společenské způsoby. Obyvatelstvo již zřejmě ztratilo cit pro spravedlnost. Jeden hází vinu na druhého a cítí se být vždy v právu. Chybějí pozitivní vzory i jasné perspektivy. Cítíme, že nám média a mocní v mnoha ohledech neřikají pravdu a že se nepřijatelné poměry lakují na růžovo. Všichni si přejeme, aby tomu bylo jinak, ale nevíme, co pro to můžeme udělat.

Zdvořilé a přátelské chování dnes zřejmě nepřináší úspěch. Čím silnější je tlak zvenčí, tím více se bráníme tomu, aby nás nezemlel. Víme, že trvale to tak nepůjde. Ale uvědomujeme si i to, jak k této kolektivní duševní apatii došlo?

Ve 20. století jsme prožili dvě světové války. Odehrály se na evropské půdě a přinesly lidem obrovské strasti. Toto utrpení je v Evropě dodnes přítomné. Dokonce i sedmdesát let po skončení druhé světové války trpí jejími následky celé národy, jejich myšlení a jednání. Obraz, jež o sobě mají, i jejich způsoby vyjadřování jsou stále ještě ovlivňovány touto fatální válkou. **Chceme-li zabránit nové, třetí světové válce, měli bychom si urychleně udělat realistický obraz celkové situace a podle toho jednat. Jen tak se osvobodíme ze šokové strnulosti, která již léta ochromuje naši západní civilizaci.**

Existuje nebezpečí, že se staneme obětí propagandy, která nás chce znovu zavést do války proti Rusku. Rok 2014 byl věnovaný vzpomínkám na vypuknutí první světové války v roce 1914. Většinu lidí však nenapadlo, že znovu podléhají podobným lžím a trikům, které přivedly naše dědy a pradědy na frontu i do masových hrobů. Právě ti, kteří by měli vystupovat rozvážně a moudře, přilévají olej do ohně a přivedli nás na pokraj nové světové války.

Fasády naší moderní civilizace se drojí. Mnohým to nahání strach a pokoušejí se je zachovat. Označují války za mírové mise. Společnost, která je čím dál nespravedlivější, rozvrácenější, bez jasných pravidel a kulturně i duševně rozpolcená, je pro ně multikulturní a přitažlivá. Obelhávají sami sebe, proces společenských změn tím ale nezastaví.

Většina to ví anebo tuší. Přesto se však chovají jako blázni, kteří si zakrývají oči i uši a nahlas žvatlají, aby nemuseli slyšet pravdu. Vyhledávají rámus, rozruch a rozptýlení, aby tak ze svých životů vytěsnili nepohodlnou pravdu. Stále více lidí však začíná pokládat i kritické otázky. Většina z nás nepotřebuje úder do hlavy, aby

jednoho dne začali vidět svět jinými očima. Často zaměnil jejich úhel pohledu nějaký zlomový zážitek. Mohl to být rozhovor, film nebo kniha. Probuřily je a oni si uvědomili, že mnohé není tak, jak se veřejně hlásá.

Dovolte mi vyjádřit se drasticky: **Nikdo z politiky, hospodářství či médií se o vás ve skutečnosti nezajímá! Využívají vás, vysávají a manipulují s vámi,** přičemž vám dávají pocit, že jste vzdělaný a otevřený člověk, který má (údajně) svá práva. Vodi vás za nos a tvrdí, že máte k dispozici všechny potřebné informace a že se můžete svobodně rozhodovat. Využívají vás, dokud jste použitelní. Až tomu tak nebude, nechají vás stát v dešti a budete se muset o sebe postarat sami.

Horní jedno procento světového obyvatelstva považuje nás ostatních 99 procent za břemeno. Chtějí se nás zbavit jako odpadu, protože nás už nepotřebují. Využili umělou inteligenci, která bude pro ně pracovat a poslouchat jejich rozkazy. My lidé se stáváme přebytečnými. Je nás hodně a stojíme jim v cestě.

Malá skupinka chladných bytosť usiluje na Zemi o veškerou moc. K tomu je nutné lidi kontrolovat, donutit je k absolutní poslušnosti, zbavit je vlastní vůle a zломit každou formu odporu – a to nejlépe tak, že nikdo nic nezpozoruje. První opatření každého spiknutí spočívá ve snaze přesvědčit každého o tom, že žádné spiknutí neexistuje!

Když už jste jednou prohlédli děravou fasádu naší moderní společnosti, nemůžete se již vrátit zpět ani zapomenout. Můžete to možná na nějaký čas vypudit, ale určitě vás to jednou dohoní. Pak si budete muset položit otázku: „Jak se mohlo stát, že jsem si celá léta ne všiml, jak jsem klamán?“

Michael MORRIS v knize **CO NESMÍTE VĚDĚT! 2**

Teror, revoluce, války – kdo a co za tím stojí! V knize se dozvíte, jak je tomu s celosvětovým terorismem, s konfliktem na Ukrajině i s válkou proti Rusku. Jakou roli v tom hraje Saúdská Arábie a proč jsou evropští špičkoví politici v této hře jen bezzubými loutkami?

Autor píše o těchto složitých faktech a komplexních souvislostech jednoduše a ukazuje cestu, jak se osvobodit ze spárů tajné světovlády a znovu učinit Evropu i svět místem míru. Knihu vydalo nakladatelství ANCH BOOKS, objednávky: www.anch-books.eu,

nebo tel. v ČR p. Bucková:

+420 721 680 872

a na Slovensku p. Bohunická:

+421 907 375 424